

**Συζήτησις τῶν Κυριῶν
ἐπὶ τῶν Περιφερειῶν.**

(Ἀκούσασα μετὰ πολλῆς χαρᾶς κ' ἡ Φασουλῆ πῶς τώρα γίνεται καυχᾶς μετὰ τὰς Περιφερείας κ' ἐνασχολεῖται εἰς αὐτὸ τοῦ ἔθνους ἡ Βουλῆ, ἀμείως προσκάλειται ἡ ἐκείνη τὰς κυρίας νὰ συζητήσουν δι' αὐτὸ τὸ θέμα τῆς ἡμέρας, ποῦ τόσον συνετάραξε καὶ πάλιν τοὺς πατέρας.

(Καὶ δὴ πολλοὶ ὑπέκουσαι εἰς ὑψηλὸν καθήκον προσέδραμον μετὰ σπουδῆς ἑστῆς Φασουλῆ τὸν οἶκον. Ἴδου ἡ Βά, ἡ Βού, ἡ Στα, ἡ Ρό, ἡ Ψι κ' ἡ Βήτα, ἡ Κάλ, ἡ Ἄγ, ἡ Οὐμικρον, ἡ Δέλτα, Γῶτα, Θῆτα, ἡ Κώνστ, ἡ Δάμ, ἡ Μά, ἡ Κόν, ἡ Φώ, ἡ Χέ καὶ ἄλλαι, ὅλαι κυρίαὶ κομὶ ἰλ φὸ καὶ δέσποιναι μεγάλαι, ποῦ τὴν οὐρὰ τῆς Ἀλεπούς τσακόνουν πότε πότε καὶ τὰς χορεύουν οἱ κομποὶ τῶν Ἀθηῶν ἱππῶται.

(Εἰσέρχεται κ' ἡ Περικλῆ, τὸ παστρικὸν ἀγγεῖον, μετὰ γνωστῶν τῆς κυριῶν καὶ μερικῶν ἐγχύων, κ' ἡ Καλιρρόη τὸ Παρίν, ὅπου μὲ τόσον ζῆλον ἐκδίδει, ὡς εἰσέυρετε, τῶν Κυριῶν τὸ φύλλον, συγγράφει δὲ τῆς Γυναϊκὸς μεγάλην ἱστορίαν, ὠφέλιμον καὶ χρήσιμον εἰς πᾶσαν μας κυρίαν. Καὶ ἡ λογία Κεγαγά, ἡ φέρουσα τὰ πρῶτα, κ' ἄλλαι κυρίαὶ λόγοι μετὰ λόγον καὶ μετὰ ἄλλοι, αἱ μὲν ἰσχυραὶ εἰσέρχονται μ' ἐξογκωμένα ὠτα, αἱ δὲ παχθαὶ κ' εὐσαρκοὶ χωρὶς κανένα βάρος.

(Ἐμβαίνουν δὲ μετὰ φωνῶν κ' ἐπαγωγῶν γελώτων κ' ἡ σύζυγος τοῦ Φασουλῆ, κυρία τῶν ἐρώτων, τὰς δέχεται περιχαρῆς μετὰ τὸν καλὸν τῆς τρόπου, κ' εἰς ὅλας λέγει κάτι τι κ' εἰς ὅλας δίδει τόπον, καὶ ἀνταλλάσσουν ἀσπασμοὺς μυριοὺς μεταξὺ τῶν ὧς νὰ μὴ ἀνταμώθῃσαν πρὸ χρόνου ἀμετρήτων, ἐνῷ πρὸ εἰκοσι λεπτῶν μετὰ φωνῶν τοῦ συρμού δεκάκις ἐφιλήθησαν εἰς τὴν ὁδὸν Ἐρμού.

(Μὰ ἔρχεται καὶ ἡ Ροζοῦ εἰς ταύτην τὴν Βουλὴν καὶ τρέχουν εἰς τὰς θέσεις τῶν μετὰ θόρυβον πολύν, καὶ τότε συνεδρίασις ἀρχίζει παραχρῆμα καὶ ἀνεβαίνει μιὰ χοντρή ἀπάνω εἰς τὸ βῆμα).

Χον.— Εἰγὼ τὴν περιφέρειαν γυρεύω τὴν στενήν καὶ ὑπὲρ ταύτης πάντοτε ὑψώνω τὴν φωνήν, κ' ἂν τὴν εὐρείαν προτιμοὺν καμπόσας κοκκαλιάραις δὲν πρέπει νὰ προσέχετε καθόλου ἑστῆς σαλιάραις, ἀλλὰ νομίζω φρόνιμον νὰ λείψουν ἡ μουρμούραις κ' εὐθὺς νὰ καταργηθῶμεν τὰ ποδὰ καὶ τῆς τουρνού-
*Ἀναί ἀδυνατοὶ ζητοῦν καί μόνον στῆν μεγάλην [ραῖς, καὶ δι' ἐκείνην μάχονται εἰς τὴν παρούσαν πάλην,

καθόλου δὲν τὰς ἀδικῶ, πῶς μὲ τουρνούραις τρέχουν, διότι περιφέρειαν αἱ δυστυχεῖς δὲν ἔχουν.
Ἄλλὰ εἰμεῖς ποῦ ἔχομεν τὰ μάλιστα εὐρείαν παρελ' ντοννὲρ σὰς βεβαιῶ πῶς πράττομεν μωρίαν, ἂν θέλωμεν νὰ κάμωμεν ἀκόμη εὐρύτεραν καὶ νὰ παραφοσκώσωμεν τῶν νώτων μας τὴν σφιρίαν.
Ἄσας κυρίαὶ ἐλέετε τὸ φούσκωμα τῶν νώτων κ' αὐτὸ θαρρεῖτε στολιζομέν τῆς ἐποχῆς μας πρῶτον, ζητεῖτε περιφέρειαν νὰ κάμετε πλαστήν, ἀλλ' ἡ ἡμᾶς τὰς εὐμελεῖς, ποῦ ἔχομεν ὠστί, τὸ κάθε βάρος φαίνεται φορτίον περιττόν καὶ εἰρωνείαν προκαλεῖ καὶ σκῆμμα δυνατόν. Διὸ καὶ κηρυσσόμεθα ὑπὲρ τοῦ Δεληγιάννι, ποῦ τὴν εὐρείαν προσπαθεῖ στενήν νὰ ξανακάνη.

(Ὅλ' αἱ παχθαὶ κ' εὐσαρκοὶ, ποῦ τὴν στενήν ζητοῦν, τὴν ρητορείαν τῆς χονδρῆς θερμῶς χειροκροτοῦν, καὶ ἀνεβαίνει μιὰ λιγὴ καὶ κοκκαλιάραις πρῶτης...)

Λιγ.— Μετὰ τὴν στενήν ὑπέφερε πολλὰ ἡ ἀνθρωπότης καὶ ἀπορῶ ὑπὲρ αὐτῆς πῶς ὀμιλεῖ κυρία καὶ δαπανᾷ ἀδικα τοσαύτη ρητορεία.
Ἄσας, εἰμεῖς δὲν θέλομεν μονάχα τὴν εὐρείαν, διότι ὄμοιον τὸ πᾶν εἰς τὴν κοκεταρίαν, διότι περιφέρειαν δὲν ἔχομεν μεγάλην καὶ θέλομεν ὅπισω μας νὰ βάλωμεν καὶ ἄλλην. Ἡμεῖς θὰ ἐπιμείνωμεν στῆν μόδα τῆς εὐρείας κ' ὑπὲρ αὐτῆς θὰ εἰμεθα ἡ εἰς τὰ κατόπιν ἔτη, διότι δίδει καλλογήνην εἰς ὅλας τὰς κυρίας κ' εἰς τὰς λιγνὰς καὶ τὰς χονδρὰς κομψότητα προσθέ-
καθὼς κ' εἰς πᾶσαν ἀγονον καὶ γόνιμον συμβίαν, [τει, καὶ συντελεῖ τὴν μάλιστα εἰς τὴν ἐργολαβίαν. Ναι, δι' αὐτὸ τὴν θέλομεν καθ' ἅπαντα τὸν χρόνον καὶ δι' αὐτὸ φωνάζομεν ὑπὲρ ἐκείνης μόνον, καὶ προτιμοὺν νὰ γενοῦν ὅλ' οἱ συρμοὶ σκουπίδι καὶ νὰ μὴ βάλωμεν ποτὲ ἑστὰς μούτρας μας φτεμασιδί καὶ οὐτε νὰ γυρίζωμεν εἰς τοὺς χοροὺς σὰν δσοῦραις, παρὰ νὰ καταργηθῶμεν τὰ ποδὰ καὶ τῆς τουρνούραις. Διὸ ἂς λείψουν τῆς στενῆς αἱ τόσαι φλωαρία, ἐγὼ προτινῶ μάλιστα, συνάδελφοι κυρία, εἰς τὴν στενήν τὴν πρωτεῖουσαν τῶν κλασικῶν Ἑλλήνων νὰ γίνῃ πάλιν τοῦ συρμού τὸ μέγα κρινολίθον, καὶ περιφέρειαι παντοῦ νὰ φαίνονται μεγάλα, νὰ σχηματίζονται κ' ἐμπρὸς καὶ ὀπισθῶν μάσοι, καὶ τὸν συρμὸν μιμούμεναι τῶν κυριῶν τῶν πάλαι νὰ πάμε στὸν Πρωθυπουργὸν φοροῦσαι μαλακόφι.

(Ταῦτα εἰποῦσα ἡ λιγὴ ἐλύγισε τὸ σῶμα καὶ τὴν ἐχειροκρότησε τῶν ἀχαμνῶν τὸ κόμμα καὶ τὴν ἐπεδοκίμασε μετὰ κραυγῶν μεγάλων, αἱ δὲ χονδραὶ ποδοκροτοῦν τὴν ρήτορα τὴν λάλον,

ἀλλ' ὅμως τὸ κουδούνι τῆς κτυπᾶ ἡ Φασουλῆ
 κι ἡ Καλλιρρόη τοῦ Παρὲν ἀρχίζει νὰ 'μιλῆ).

Παρ.—“Ὅταν ἐπῆγα πρὸ τινος κι' ἐγὼ εἰς Παρισίους,
 κληθεῖσα εἰς Συνέδριον μεγάλων κυριῶν,
 εἶπα κι' ἐκεῖ τὰ δέοντα διὰ συρμοῦς πλουσίου
 καὶ δι' αὐτὸ τὸ ζήτημα τῶν Περιφερειῶν.

Καὶ σ'τὸ Παρίσι ἔδωσαν εἰς τὴν στενὴν τὸ γέρας,
 κι' ἀφοῦ ἐκεῖ κατήντησε τὸ σύμβολον τῆς μόδας,
 πρέπει καὶ σεῖς, ποῦ λάμπετε εἰς τὰς μεγάλας σφαίρας,
 νὰ τὴν ἐπευφημήσετε μὲ χεῖρας καὶ μὲ πόδας.

Ἐκτὸς δὲ τούτου ἡ γυνὴ κατὰ τὴν ἱστορίαν
 ποτὲ τῆς περιφέρειαν δὲν ἔφερον εὐρείαν,
 κι' αἱ Ἀμαζόνες αἱ γνωσταὶ ἐκείνῳ τῷ καιρῷ
 χωρὶς ὀπισθοκώλια ἐμάχοντο θαρρῶ.

Ἀκούσατε, παρακαλῶ, κι' ἐμένα τὴν σοφὴν.
 ἐγὼ τὸ ποῖφ ἀνέκαθεν τὸ εὗρισκα γελοῖον,
 κι' ἂν δὲν πεισθῆτε εἰς αὐτὸ, μὲ νῆαν συγγραφὴν
 θὰ κεραυνώσω τὸν συρμὸν τῶν ὀπισθοκωλιῶν.

Ἐγὼ ποτὲ δὲν χάνομαι εἰς ἐπὶ ἀνεμώλια...
 περιφρονῆσατε τὰ ποῖφ καὶ τὰ ὀπισθοκώλια.
 Ἐκτὸς τῶν ἄλλων τῶν κακῶν κοστίζουν κι' οὐκ ὀλίγον
 καὶ γίνονται πλείοτερα τὰ βάρη τῶν συζύγων.

(Ταῦτα εἰπούσης τῆς Παρὲν μὲ τὸ ἐμπρόπον σχῆμα
 σεισπογυοῦσ' ἀνέρχεται ἡ Φασουλῆ τὸ βῆμα).

Ἡ Φ.—Μετὰ μὲγάλῃ μου χαρᾷ κυττάζω συνηγμένας
 τόσας κυρίας γύρω μου λογίας κι' εὐ ἡγμένας.

Μὲ ὅλας σας εὐρίσκομαι εἰς σχέσεις φιλικὰς
 κι' οὐδὲ προσέχω παντελῶς τὰς γλώσσας τὰς κακάς,
 ἀλλ' ἔχω τὴν πεποίθησιν, κυρίαί, πῶς καὶ σεῖς
 μὲ ἀγαπᾶτε μὲ αἰσθημα φιλίας περισσῆς.

«Πρέπει κι' ἐμεῖς, κυρίαί μου, κοντὰ εἰς ὅλα τὰλλα
 νὰ συγχροτοῦμεν κάποτε Συνέδρια μεγάλα,
 ἃς μάθῃ δὲ διὰ παντός τὸ φύλον τῶν κυριῶν,
 τὸ ἀγενές, τὸ εὐτελές, τὸ ἀληθὲς ἀχρεῖον,

ὅτι καμπαὶ δὲν ἔγινε γιὰ τὰ γεννὰ μουρέλια καὶ τῶν παιδιῶν παληόπανα νὰ πλύνῃ καὶ κουρέλια κ' εἰς τάλλα νάναι τίποτε καὶ νὰ τῆρῃ σιγὴν, μὰ ἤλεθε μὲ ἀνώτερον προορισμὸν τ'σὴν γῆν.

«Παρήλθε ἀνεπιστρεπτὲ ἐκεῖνος ὁ καιρὸς, ποῦ δὲν μὰς ἐπετρέπετο τὸ κόρτε κ' ὁ χορός, ποῦ ἔδεναν λευκάνικα εἰς τῆς οὐραῖς τῶν σκύλων κ' ἔθευρειτο εὐτελὲς τῶν γυναικῶν τὸ φύλον. Οἱ ἄνδρες τῶρα φαίνονται ὡς δούλοι ταπεινοὶ καὶ διαχύσεις γίνονται πρὸς ὅλας μας ἀβραὶ, γιὰ ὅ,τι καὶ ἂν κάνουμε δὲν βγάζουμε φωνὴ καὶ ἀκριβοὺς λογαριασμοὺς πληρόνουν τ'σὴν Ὄθραϊ. Ἐτοὺς ἄνδρας τῶρα καθεμιά μ'πορεὶ νὰ δώσῃ ξύλον καὶ νὰ τοὺς σέρνῃ πίσω της μὲ μίαν ἀλυσίδα, τοσοῦτον δὲ προώδεως τῶν κυριῶν τὸ φύλον, ὅπου ἐκδίδει κ' ἡ Παρὲν σοφὴν ἐφημερίδα. Πιστεύω δὲ ἀργότερα πῶς πανταχότ' τῆς γῆς θὰ λάβωμεν δικαίωμα καὶ ψῆφον ἐκλογῆς, καὶ ὅλα θὰ καπιζόμενα ἀνὰ τὰ Πρυτανεῖα, ἴστας δημοσίας ἀγοράς καὶ εἰς τὰ καφφενεῖα, καὶ δὲν θὰ βάζουμε βρακὶ οὐδέποτε κ' ἡμεῖς καθὼς τῶν Ἀρρῶν τῶν κλεινῶν ἡ Λαίδες καὶ ἡ Μίς, καὶ θὰ περνᾷ ἡ ὥρα μας μὲ τὴν πολιτικὴν, καθὼς συμβαίνει καὶ ἄλλου καὶ τ'σὴν Ἀμερικὴν.

«Σὰς βεβαίῳ, κυρία μου, μὲ τὸν μικρόν μου νοῦν ὅτι γυναῖκες ἡγήγορα οἱ ἄνδρες θὰ γενουθὶ κ' ἡμεῖς θὰ καταλάβωμεν τὴν θέσιν τῶν ἀνδρῶν καὶ θὰ γαυγίζουμ' πίσω μας ὡς σκύλοι τῶν μαυρῶν. Ἄλλ' ἂν οἱ ἄνδρες μ' ὄλ' αὐτὰ μὰς γράφουν νόκτα μέρα ἐκεῖ ὅπου εἰξεύρετε, κυρία προσφιλεῖς, κ' ἐγὼ εἰς τὴν πατουνά μου τοὺς γράφω πέρα πέρα, κ' ἂν μίαν λέξιν δι' αὐτὸ μοῦ πῆ ὁ Φασουλῆς ἀφόβως τὸ χειρόκτι μου ἴστας μοῦτρά του πετῶ ὡσαν ἀργαία Λάκαινα, ὡς ἄλλη Λαμπετώ, τὸν πνίγω δὲ αὐτοστιγμὴ μὲ τὴν μακρὰν μου κόμην, κ' εἰς τοῦτο ἔχω σύμφωνον καὶ τῆς Ροζοῦς τὴν γνώμην.

» Ἄς συγχροτοῦμεν καὶ ἡμεῖς Συνέδρια μεγάλα, ἀς ψάλωμεν εἰς τὸν συρμὸν παϊάνας καὶ θουρίους, καὶ πάντοτε θὰ εἰμεθα στὸν σβέρχο των καθάβλα, ἂν καὶ δὴτὸ δυσάρεστον δὲν εἶναι στοὺς κυρίους.

«Καὶ νῦν ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τὸ τῆς Περιφερείας σὰς λέγω πῶς ἀσπάζομαι τὴν μόδαν τῆς εὐρείας. Κι ὁ μόν μαρι πρὸς τὴν στενὴν ποσῶς δὲν ἔχει σχέσιν καὶ κατ' αὐτῆς κηρύσσεται πολέμιος φρικώδης, καὶ ὡς ἐκ τούτου προσπαθεῖ μὲ ὅλην του τὴν ζέσιν νὰ εἶναι ἡ κυρία του εὐρεῖα καὶ ὀγκώδης. Ἄλλ' ὅμως βλέπω πῶς καὶ σεῖς πολλὸ φιλοτιμειεῖσθε καὶ ὡς πρὸς τὴν εὐρύτητα προθύμως μὲ μιμεισθε,

νομιζῶ δὲ, ἂν θέλωμεν γυναῖκες νὰ φανῶμεν, πῶς πρέπει δις τοῦλάχιστον κατ' ἔτος νὰ γεννώμεν, διότι φέρονε πάμπολλοι συνέβησαν ἐσχάτως κ' ἀκόμη λίγω ἡ Ἑλλάς θὰ σβύσῃ κατὰ κράτος, ἂν δὲ χυθῇ τῶν κυριῶν ἡ γονιμότης ὅλη δὲν θ' ἀπομείνουμ' Ἑλλήνας νὰ πάρουμε τὴν Πλόλι.

(Εἶπε αὐτὰ ἡ Φασουλῆ κατακαμαρωμένη καὶ τὴν χειροκρότησε ἡ κάθε γαστρομένη. Ἐν τούτοις διηρέθησαν αἱ γνώμαι τῶν κομμάτων καὶ ἀρχισαν φυθουρισμοί, κακογλωσσαῖς, μουμουραῖς, αἱ δὲ παχεται ὠρμησαν κατὰ τῶν ἀδυνάτων καὶ σχίζουσι καὶ ποδοπατοῦντὰ ποῦφακὰ τῆς τουρνοῦραῖς.

(Ἡ δὲ ἀτρόμητος Ροζοῦ γιὰ τὴν στενὴ φωνάζει καὶ ὡς κυρία Ἰσπανίς κομψὸ στιλέτο βγάξει, [γλιζου κ' ὀβρίζουσι καὶ ὀβρίζονται καὶ σπρώχουσι καὶ στριγκμπούσας σκούζουσι] Γαλλικὰ καὶ μερικαῖς Ἀγγλιζουσι, καὶ κόστος ξεριζόνοται καὶ πέφτουν τὰ μαλλιά των κ' ἡ γαστρομένηναις στὸν καυγᾶ βαστοῦνε τὴν κοιλιὰ καὶ σχίζονται ποδόγυροι καὶ γίνονται σκουπίδια [των, κ' εἰς ὅπλα μεταβάλλονται ὀμπρέλαις καὶ ριτιθία, ἡ δὲ Παρὲν, μετατάξουσα τὴν πάλην τὴν ἀγρίαν, συγγράφει περὶ γυναικῶς δευτέραν ἱστορίαν.

(Φωνάζει καὶ ἡ Φασουλῆ «συγάσετε, καλέ...» παρατηρῶν αἱ σχέσεις μας δὲν εἶναι ὀμαλκαί, κ' ὀργήγορα παρακαλῶ νὰ μὲν ξεφορτωθῆτε κ' εἰς ἄλλο μέρος τρέξετε νὰ σχολογαωθῆτε». Ἄλλ' ὅμως δὲν ἀκούεται ἡ τῆς δεσποίνης γνώμη κ' ἀνάπτει λυσσωδέστερος ὁ πόλεμος ἀκόμη, κ' ἡ Περικλέτου τριγυρᾷ ὡσαν ἀνεμοδοῦρα, ἀλλὰ ἔτυπᾷ καὶ ἡ γνωστὴ τῆς Φασουλῆ γαῖδοῦρα καὶ ὀγκανίζει καὶ αὐτὴ μαζὶ μὲ τὰς κυρίας καὶ φαίνεται πῶς προτιμᾷ τὴν μόδαν τῆς εὐρείας.

(Ἐνῶ δὲ βγάξ' ἡ Φασουλῆ τὸ ἔνα της στιβάλι σιγὰ σιγὰ ὁ Φασουλῆς ἀράτος προβάλλει, ὀρμησας δὲ τ'σὴν αἰθουσαν τὰ χερία του σηκόνει καὶ τῆς λιγναῖς καὶ τῆς χοντραῖς στὸ ξύλο τῆς πλακόνει.)

Πᾶσι στὸ Βερολίνον ὁ Πρέσβυς τῶν Ἑλλήνων.

Λοιπὸν στὸ Βερολίνον μὲ δλον του τὸ τάχος μὰς ἔβγαε ὁ Πρέσβυς, ὁ Ἄγγελος ὁ Βλαχός, ποῦ ἀνεδείχθη πρῶτος ἴστους νέουσι διπλωμάτας, ἀφίνων ἀνεμνήσεις πολλὰς καὶ γλυκουτάτας. Τοσοῦτον δὲ ὡς φίλος μὰς εἶναι προσφιλεῖς, ποῦ κ' ὁ Ρωμὸς πύχθη, τὴν κεφαλὴν του κλίνας, νὰ χάρῃ ὁ Τρικοῦπης τὰς ψήφους τῆς Βουλῆς κ' ὁ Ἄγγελός μας Πρέσβυς νὰ ἔλθῃ ἴστας Ἀθήνας.